

یادداشت

شوونیسمریایی

در اینکه اگر ایران قوی باشد و حتی اگر قوی‌ترین باشد موجب شادمانی می‌شود، حرفی نیست، اما به قول علما برای هر مؤخره‌ای، مقدمات لازم است. اگر مقدمات ایران قوی را فراهم نکرده باشیم، ایران ضعیف تداوم پیدا می‌کند و شرط قوی‌بودن، شناخت نقاط ضعف و مشکلات است تا بتوانیم آنها را برطرف کنیم؛ والا با یک منبر و نطق توفانی، نه ایران قوی می‌شود و نه دشمنان ایران به هراس می‌افتند.

اگر این افراد آگاه نیستند، بدانند که مؤلفه‌های ایران قوی را می‌توانیم در پنج بخش خلاصه کنیم: اول آبادانی سرزمینی که متأسفانه به دلیل بی‌توجهی و مصرف آنها در حد شکندگی قرار گرفته است. دوم حفظ ثروت‌های طبیعی کشور که باز هم متأسفانه به دلیل اسراف و زیاده‌روی و عدم توجه با کاستنی روبه‌رو شده است. سوم آمادگی دفاعی که با وجود همه تلاش‌ها و به‌ویژه تلاش افراد کم‌ادعا، هنوز از تکنولوژی روز دنیا عقب است و صدا‌لبه با افتخار به عملکرد نیروهای مسلح و به‌خصوص یگان هوافضا، دلاوری و شایستگی نیروهای مسلح جبران کمبودها را می‌کند. پنجم سرمایه مردمی داشتن حکمرانی؛ یعنی باور مردم به حکمرانی و اطاعت از قانون و اجرای هر آنچه دولت بخواهد. اشتباه نکند دفاع مردم از ایران، به‌خصوص در تجاوز اخیر به کشور، به معنای دفاع بی‌قیدوشرط از دولت و حکمرانی نیست و دلیل آن عدم رعایت مقررات و قوانین کشور و ابلاغیه‌های دولت توسط بسیاری از شهروندان بوده و نمونه بارز آن ترافیک شهری است.

از سویی، درحالی‌که بحق در مقابل ظلم و ستم و به‌خصوص حاکمان جنایتکار آمریکا و اسرائیل ایستاده‌ایم، آیا در داخل کشور از بی‌انضباطی، عدم مشارکت مردم، شلختگی اظهارنظرها و سیستم‌های اجرایی در رنج نیستیم و آیا با این شکل می‌توانیم به خود بی‌الیم که جزء چند کشور قوی دنیا هستیم؟ می‌گویند خود گفت و خود خندید.

امروز مثل زمان‌های گذشته که استکبار حداقل ظاهر را حفظ می‌کرد، نیست؛ آنها تمام خطوط قرمز را درنوردیده‌اند و باکی از هر عمل خلاف انسانی و هر اقدام خلاف حقوق بین‌المللی ندارند. نسل‌کشی مردم، انهدام شهرها و تخریب بیمارستان‌ها بسیار عادی شده و قبح آن ریخته شده است. آمریکا مراکز اتمی را برخلاف تمام معاهده‌های بین‌المللی بمباران کرده است و با کمال تأسف می‌بینیم که گویی در دنیا هیچ اتفاقی صورت نگرفته و تنها برخی کشورها لفظ آن را محکوم کرده‌اند و تازه با کمال وقاحت رئیس‌جمهور آمریکا می‌گوید اگر لازم باشد باز هم انجام می‌دهیم. آیا با تظاهر به قوی‌بودن نشسته‌ایم تا دوباره آنها هر کاری می‌خواهند انجام دهند؟ در ظاهر به نظر می‌رسد نوعی بی‌خیالی حاکم بر حکمرانی ماست که فکر می‌کند همه چیز باید به حال عادی باشد و حتی کمترین ابتکار و دستورالعمل در برابر مشکلات حاضر مثل برق و آب ارانه نمی‌دهد و به‌جای ایجاد سیستم‌های عادلانه، فراقیر و صرفه‌جویانه، چاره را در تعطیلی، قطع برق و قطع آب می‌داند؛ یعنی حکمرانی هیچ ابتکار عملی ندارد و همه چیز را به حال خود رها کرده است.

در مقابل، دشمن غدار، کینه‌توز، بی‌رحم و نسل‌کش درصدد فراهم‌کردن هر چه بیشتر عده و غده است و به خاورمیانه هم اکتفا نمی‌کند و صحبت از حضور در قفقاز و گذرگاه احتمالی زنگزور در خاک ارمنستان و اجاره آن توسط آمریکا و پیوستن کشورهای قفقاز به پیمان ابراهیم می‌کند و صدالبته چه با فعال‌کردن مکانیسم ماشه و چه بدون آن، دشمنی پایان‌ناپذیری با ایران خواهد داشت و بر ماست که در تجهیز جامعه و رفع آنچه می‌توان به آن شلختگی سیاسی و اقتصادی نام نهاد، برای هر حادثه آمادگی لازم را فراهم آوریم و تنها با خودشیفتگی و خودبزرگ‌بینی خود را سرگرم کنیم.

لبنان در آستانه جنگ داخلی دوباره یا صلح قهرمانان؟

در عرصه سیاست داخلی لبنان نیز اختلاف نظر عمیقی وجود دارد. برخی خواهان خلع سلاح حزب‌الله از طریق توسل به زور هستند، درحالی‌که گروهی دیگر با نگاه محتاطانه، گفت‌وگو را ترجیح می‌دهند تا از تکرار فاجعه جنگ داخلی جلوگیری شود.

رئیس‌جمهور عون که به‌خوبی از خطرات چنین رویارویی آگاه است، در سفر رسمی خود به بحرین در تاریخ ۲۲ جولای، تأکید کرد که دولت او با احتیاط عمل خواهد کرد تا وحدت ملی حفظ و صلح داخلی خدشه‌دار نشود، حتی اگر این رویکرد موجب نارضایتی واشنگتن شود.

از سوی دیگر، اوضاع در سوریه نیز نگرانی‌های جدی را برای بیروت به همراه داشته است. درگیری‌های اخیر در شهر سویدا باعث شده دولت لبنان درباره احتمال سرایت ناامنی‌های سوریه از طریق مرز مشترک بیش از ۳۰۰ کیلومتری دو کشور هوشیارتر شود.

علاوه‌براین، موضوع بازگرداندن زندانیان سوریه‌که بیش از ۳۰ درصد جمعیت زندان‌های لبنان را تشکیل می‌دهند، به تنش جدید میان دو کشور بدل شده است. درحالی‌که دولت دمشق خواهان بازگرداندن فوری این زندانیان است، مقامات لبنانی قصد دارند مجرمان خطرناک را همچنان در بازداشت نگه دارند.

دراین‌میان عربستان سعودی که پس از نزدیکی مجدد لبنان و سوریه به محور سنی در حال ایفای نقش میانجی است، ممکن است بار دیگر پیشنهاد وساطت برای پیشبرد مذاکرات را مطرح کند. این احتمال پس از دیدار وزرای دفاع لبنان و سوریه در جده در ۲۷ مارس گذشته قوت گرفته است. در این معاهده پیچیده، با وجود حملات اسرائیل، فشارهای ایالات متحده و پافشاری حزب‌الله بر حفظ سلاح با استناد به آشوب سوریه، رئیس‌جمهور تازه‌کار لبنان چاره‌ای جز خریدن زمان ندارد. او باید هم‌زمان وحدت ملی را حفظ کند و سرانجام به وعده بازسازی ساختار دولت عمل کند.

شرق؛ با تشدید بحران در غزه و شکست مذاکرات آتش‌بس، چشم‌انداز جنگ

اسرائیل و حماس وارد مرحله‌ای تازه شده است؛ از پیشنهاد اشغال کامل نوار غزه تا فشارهای بین‌المللی برای به رسمیت شناختن کشور فلسطین، فضای سیاست جهانی و معادلات منطقه‌ای دستخوش تحولات چشمگیری شده‌اند.

در روزهای اخیر، رئیس‌جمهور آمریکا، تلوicha به اسرائیل توصیه کرده است که راهبرد خود را در قبال جنگ با حماس تغییر دهد؛ این هشدار پس از شکست مذاکرات آتش‌بس در هفته گذشته مطرح شد. ترامپ در اظهاراتی خطاب به بنیامین

نتانیاو، نخست‌وزیر اسرائیل، گفته است: «به بی‌بی گفتم که شاید حالا باید کار را به شیوه‌ای متفاوت پیش ببری». پرسش اصلی اکنون این است: مسیر تازه اسرائیل چه خواهد بود؟ برخی اعضای جناح راست کابینه نتانیاوو خواهان تصرف کامل نوار غزه هستند؛ اقدامی که نخست‌وزیر تا امروز از آن اجتناب کرده بود. به باور کارشناسان نظامی اس‌رائیل، چنین حرکتی احتمالاً به کشته‌شدن گروگان‌های اسرائیلی و نیروهای ارتش و همچنین افزایش رنج مردم فلسطین منجر خواهد شد. در کنار این پیامدها، اگر اسرائیل به عنوان قدرت اشغالگر شناخته شود، با تعهدات حقوقی جدیدی نیز روبه‌رو خواهد شد. موشه سعه، نماینده حزب لیکود و از جناح راست پارلمان، گفته است: «آنچه رخ خواهد داد، تصرف کامل غزه از ابتدا تا انتهاست. ما غذا توزیع می‌کنیم و طبیعتاً برادران و خواهران‌مان را بازمی‌گردانیم».

با این حال، چنین اقدامی مورد مخالفت اکثریت قاطع مردم اسرائیل و فلسطین قرار دارد و به افزایش انزوای بین‌المللی اسرائیل منجر خواهد شد.

گرزینه‌های روی میز

اسرائیل می‌تواند رویکردهای دیگری نیز در پیش بگیرد؛ از جمله پذیرش امتیازاتی در پای میز مذاکره یا ادامه جنگی با شدت کمتر علیه حماس، با هدف فرسایش این گروه. عملیات نجات گروگان‌ها هم گزینه‌ای پرخطر اما محتمل است. با این حال، طرح تصرف کامل غزه بیانگر آن است که راهبرد فعلی اسرائیل با شکست مواجه شده است. آفر گوتو،من، پژوهشگر ارشد مؤسسه مطالعات امنیت ملی در اسرائیل، در گفت‌وگو با وال‌استریت‌ژورنال معتقد است: «اسرائیل اکنون در یک نقطه عطف قرار دارد و برای نخستین‌بار باید تصمیم بگیرد که آیا می‌خواهد کل غزه را اشغال کند یا به توافقی جامع برای توقف جنگ و آزادسازی گروگان‌ها برسد».

نتانیاوو تاکنون بر استفاده از فشار نظامی برای وادارکردن حماس به تسلیم و آزادی گروگان‌ها اصرار داشته است. در ماه مارس، اسرائیل عملیاتی نظامی برای تصرف ۷۵ درصد غزه آغاز کرد تا با کاهش کنترل حماس بر سرزمین، این گروه را پای میز مذاکره بکشاند. یکی دیگر از بخش‌های مهم این طرح، تلاش برای به‌دست‌گرفتن توزیع کمک‌های انسانی به جای سازمان ملل بود؛ اسرائیل مدعی است حماس با سوء‌استفاده از کمک‌ها به تأمین مالی جنگ دست زده و کمک‌ها را از گروه‌های بشردوستانه سرقت کرده است. حماس این اتهامات را رد می‌کند.

با این حال، بنیاد بشردوستانه غزه که قرار بود جایگزین نظام توزیع کمک سازمان ملل شود، نتوانسته است مواد غذایی کافی برای رفع بحران گرسنگی تأمین کند و در نتیجه تیراندازی‌ها در اطراف مراکز کمک‌رسانی، صدها فلسطینی جان خود را از دست داده‌اند. ارتش اسرائیل به شلیک به سمت جمعیت اعتراف کرده اما شمار کشته‌ها را اغراق‌شده می‌داند.

شکست مذاکرات آتش‌بس هفته گذشته با سرزنش حماس از سوی آمریکا و اسرائیل همراه بود و نشان داد تاکتیک‌های نتانیاوو نتوانسته‌اند حماس را وادار به عقب‌نشینی کنند. یعقوب کاتز، عضو ارشد اندیشکده سیاست‌گذاری معتقد است: «این تصور که فشار نظامی، حماس را پای میز مذاکره می‌آورد، تاکنون شکست خورده است». او می‌گوید سیاست فعلی اسرائیل بیش از آنکه پیش‌برنده باشد، واکنشی و منفعلانه است. گیدئون ساعر، وزیر خارجه اسرائیل نیز تأکید دارد که فشار نظامی دو بار نتیجه داده و به آزادی چندین گروگان انجامیده است؛ اما در عین حال اذعان می‌کند که فشار بین‌المللی، موضع حماس را در مذاکرات سرسخت‌تر کرده است.

اسرائیل تا امروز از ورود به مناطق پرجمعیت غزه، جایی که همچنان تحت کنترل حماس است و گروگان‌ها نیز در آنجا نگهداری می‌شوند، اجتناب کرده است. ترامپ هم در اظهاراتش به این مشکل اشاره کرد و گفت که حماس به دلیل داشتن گروگان‌ها در مذاکرات مقاوم‌تر شده است: «اگر گروگان‌ها نبودند، اوضاع خیلی سریع‌تر پیش می‌رفت. اما حالا بی‌گدار وارد آن مناطق نمی‌شوید چون گروگان‌ها کشته خواهند شد».

بر اساس گزارش‌ها، ۲۰ اسرائیلی همچنان در غزه زنده هستند و حماس نیز جسد ۳۰ نفر دیگر را در اختیار دارد. ورود به این مناطق احتمال کشته‌شدن گروگان‌ها، نیروهای اسرائیلی و غیرنظامیان فلسطینی را افزایش می‌دهد و به نیروهای بیشتری نیاز دارد، آن هم در حالی که نیروهای ذخیره اسرائیل بارها به خدمت فراخوانده شده و خسته‌اند. از سوی دیگر، این اقدام هزینه سنگینی برای مالیات‌دهندگان اسرائیلی خواهد داشت چراکه کشورهای عربی حاضر به تأمین هزینه بازسازی غزه تحت اشغال اسرائیل نخواهند بود.

گزینه دیگر اسرائیل حفظ وضعیت فعلی و ادامه جنگی فرسایشی با نیروهای کمتر است که به گفته تحلیلگران امنیتی، اسرائیل امیدوار است بتواند در این نبرد فرسایشی بر حماس غلبه کند.

امیر اوویو، مقام سابق وزارت دفاع و از نزدیکان کابینه فعلی، معتقد است: «ما می‌توانیم سال‌ها و سال‌ها به این شیوه ادامه دهیم و لازم نیست مناطق غیرنظامی را اشغال کنیم. با بستن محاصره بر مناطقی که گروگان‌ها در آن هستند و مذاکره یا عملیات نجات، می‌توان گروگان‌ها را آزاد کرد».

اسرائیل همچنین می‌تواند به میز مذاکره بازگردد و توافقی برای پایان کامل جنگ انجام دهد؛ اما این گزینه احتمالاً مستلزم عقب‌نشینی از برخی خواسته‌های اصلی نظیر تسلیم کامل سلاح‌های حماس خواهد بود. هدفی که نتانیاوو همواره وعده داده است.

با وجود خروج تیم مذاکره اسرائیل از مذاکرات دوحه، یک منبع آگاه می‌گوید نتانیاوو

موج تازه شناسایی فلسطین در اروپا ادامه دارد

دوراهی جدید تل‌آویو؛ اشغال کامل یا مذاکره

همچنان خواهان توافقی برای آتش‌بس موقت و آزادی نیمی از گروگان‌های باقی‌مانده است و تلاش‌ها برای آغاز دوباره گفت‌وگوها ادامه دارد.

برخی معتقدند اشغال کامل غزه به نفع حماس خواهد بود؛ گوترومن پژوهشگر

می‌گوید: «پاسخ حماس به تهدید اشغال، این است که بیایید! این فقط اهداف بیشتری برای ما می‌سازد؛ ما به استفاده از بمب کنار جاده‌ای و تک‌تیراندازها ادامه می‌دهیم تا اسرائیل را فرسوده کنیم».

اوویو، مقام سابق دفاعی، معتقد است شکست مذاکرات نشان داد اسرائیل هنوز راه درست فشار بر حماس را پیدا نکرده است و خواهان بازداشت رهبران حماس در قطر شد: «ما باید کاری کنیم حماس خودش به التماس بیفتد؛ اگر این اتفاق نیفتاده، یعنی فشار کافی نیست».

افزایش فشارهای بین‌المللی و تغییر سیاست‌ها در اروپا

در همین حال، کی‌پر استارمر، نخست‌وزیر بریتانیا، اعلام کرد که کشورش تا سپتامبر فلسطین را به رسمیت خواهد شناخت؛ مشروط بر اینکه اسرائیل «گام‌های اساسی» برای پایان جنگ در غزه، توقف الحاق اراضی در کرانه باختری و تعهد به صلح پایدار در خاورمیانه بردارد.

استارمر که از سوی حزب کارگر تحت فشار است تا فلسطین را به رسمیت شناسد، تأکید کرد سازمان ملل باید آزادانه بتواند روند ارسال کمک‌های بشردوستانه به غزه را از سر بگیرد: «همیشه گفته‌ام که به رسمیت شناختن کشور فلسطین باید زمانی انجام شود که بیشترین تأثیر را در روند صلح دو دولت داشته باشد. حالا که این راه‌حل در خطر است، وقت عمل فرا رسیده است».

این اعلامیه درست‌پس از دیدار ترامپ از بریتانیا مطرح شد. ترامپ اظهار داشت که مخالفتی با موضع استارمر درباره فلسطین ندارد، اما افزود: «دراین‌باره صحبتی نکردیم. اگر این کار را انجام بدهید، عملاً به حماس پاداش داده‌اید و من چنین کاری نمی‌کنم». اشاره او به حمله مرگ‌بار سال ۲۰۲۳ حماس بود که جرقه جنگ با اسرائیل را زد.

این ائتیماتوز بریتانیا به فشارهای جهانی بر عملیات نظامی ایجاد کرده تا کمک‌های بشردوستانه در غزه می‌افزاید؛ جایی که کارشناسان امنیت غذایی می‌گویند خطفی در حال وقوع است. امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه نیز هفته گذشته اعلام کرد کشورش در مجمع عمومی سازمان ملل در سپتامبر، فلسطین را به رسمیت خواهد شناخت. استارمر در بیانیه خود با احتیاط بیشتری سخن گفت و تأکید کرد ممکن است بریتانیا در پاییز همچنان رویکرد فعلی را ادامه دهد. نتانیاوو در واکنش به موضع استارمر، در شبکه‌های اجتماعی این تصمیم را نوعی پاداش‌دادن به حماس توصیف کرد.

در دوره نخست ریاست‌جمهوری ترامپ، برخی اوقات سیاست سنتی آمریکا مبنی بر حمایت از راه‌حل دو دولت مورد تردید قرار گرفته بود.

وزارت خارجه اسرائیل نیز اقدامات فرانسه و بریتانیا در راستایی به رسمیت شناختن فلسطین را به منزله پاداشی برای حماس و مانعی در مسیر آتش‌بس و آزادی گروگان‌ها دانست. استارمر نیز تأکید کرد حماس باید تمام گروگان‌های اسرائیلی را آزاد کند. اسرائیل از روز یکشنبه وقفه‌هایی در عملیات نظامی ایجاد کرده تا کمک‌های بشردوستانه افزایش یابد. هرچند مقام‌های سازمان ملل معتقدند این میزان کافی نیست. استارمر گفته است روزانه باید دست‌کم ۵۰۰ کامیون حامل کمک به غزه وارد شود، در حالی که اکنون این عدد کمتر از نصف است. بریتانیا، فرانسه و آلمان نیز اقدام به ارسال هوایی کمک‌ها به غزه کرده‌اند.

پیامدهای نامدین شناسایی فلسطین

حرکت بریتانیا بیشتر جنبه نمادین دارد؛ چراکه اغلب کشورهای عضو سازمان ملل، دولت فلسطین را به رسمیت شناخته‌اند اما این کشور همچنان عضو ناظر دائم و نه عضو کامل سازمان ملل است. در میان کشورهای اروپایی، اسپانیا، ایرلند و نروژ سال گذشته فلسطین را به رسمیت شناختند اما هیچ‌یک از هفت اقتصاد بزرگ جهان چنین کاری نکرده‌اند. با این حال، حامیان این تصمیم معتقدند این اقدام می‌تواند روحیه و جایگاه حقوقی فلسطینی‌ها در پیگیری استقلال را تقویت کند و پیامدهایی برای هر گونه اقدام اسرائیل به الحاق اراضی فلسطینی داشته باشد. حتی احتمال اقامه دعوی فلسطین علیه اسرائیل در دادگاه‌های بین‌المللی را نیز مطرح می‌کند. برونوون مادوکس، رئیس اندیشکده چتم هاوس، نوشته است: «شناسایی کشور فلسطین اقدامی کاملاً نمادین است، اما ارزش این نماد اکنون افزایش یافته است».

در مقابل، مخالفان بر این باورند که شناسایی فلسطین باید در پایان یک روند صلح کامل اتفاق بیفتد. هفت گذشته، ترامپ واکنش تندی به تصمیم فرانسه برای شناسایی فلسطین نشان نداد و گفت این اقدام تغییری در وضعیت میدانی ایجاد نمی‌کند. دولت ترامپ همچنین در اجلاس سطح بالای کشور فلسطین که به میزبانی فرانسه و عربستان در سازمان ملل برگزار شد، شرکت نکرد. ترامپ در اسکاتلند درباره بیانیه مکرون گفت: «خبر خوب این است که آنچه او می‌گوید اهمیتی ندارد».

این تغییر موضع بریتانیا و فرانسه، آلمان را نیز در موقعیت دشواری قرار داده است. آلمان که تاریخی طولانی از روابط نزدیک با اسرائیل دارد، در مقابل فشارها برای شناسایی سریع فلسطین مقاومت کرده است. تردید آلمان مهم‌ترین مانع برای افزایش فشار اتحادیه اروپا بر اسرائیل بوده است. روز سه‌شنبه، آلمان بار دیگر جلوی تصمیم بروکسل برای قطع بخشی از کمک‌های مالی اسرائیل از صندوق تحقیقاتی افرق اروپا را رد کرد و تصمیم‌گیری را به تعویق انداخت. استارمر درباره ضرب‌الاجل سپتامبر گفت: «در سپتامبر، ارزیابی می‌کنیم که طرفین تا چه حد به این شروط عمل کرده‌اند. اما هیچ‌کس نباید بر تصمیم ما وتو داشته باشد».

گزارش

رویکرد محتاطانه رهبران چین مقابل رکود

شرق: رهبران چین تصمیم گرفته‌اند در مقطع فعلی قصد اجرای بسته‌های جدید محرک اقتصادی را ندارند و در عوض، تمرکز خود را بر حل مشکل ظرفیت مازاد در اقتصاد قرار داده‌اند. به‌جای اعلام سیاست‌های حمایتی جدید برای تقویت رشد اقتصادی، دفتر سیاسی حزب کمونیست -عالی‌ترین نهاد تصمیم‌گیری چین- وعده داده سیاست‌هایی را که هم‌اکنون در جریان است، با دقت بیشتری اجرا کند. این رویکرد در بیانیه‌ای که خبرگزاری دولتی شینهوا منتشر کرد، منعکس شد.

رهبران چینی هرچند به افزایش عدم قطعیت‌ها در اقتصاد اشاره کردند و تلوicha آمادگی خود را برای اقدام در صورت تضعیف رشد اعلام داشتند، اما هیچ اشاره‌ای به تنش‌های تجاری با آمریکا نکردند. مقامات تأکید کردند تلاش‌ها برای تقویت تقاضای داخلی را تشدید خواهند کرد و حمایت از بخش خدمات را -در کنار طرح تعویض کالاهای مصرفی- گسترش خواهند داد.

در حالی که صادرات چین تحت فشار سیاست تعرفه‌ای دولت ترامپ قرار گرفته، اما عملکرد صادراتی این کشور همچنان نسبتاً مقاوم باقی مانده است. دفتر سیاسی حزب کمونیست چین در نشست اخیر خود، با تکرار راهبردهای کلان اقتصادی مصوب ماه آوریل، همچنان سیاستی محتاطانه را پیش گرفت و از ارائه حمایت‌های جدید به بخش مسکن صرف‌نظر کرد؛ اقدامی که نشان می‌دهد تمایل چندانی برای اجرای محرک‌های تازه با وجود ضعف بازار مسکن وجود ندارد.

همچنین مقامات چینی بار دیگر بر ضرورت مهار ظرفیت مازاد در برخی صنایع کلیدی تأکید کردند؛ موضوعی که به گفته اقتصاددانان، به تشدید فشارهای کاهشی بر قیمت‌ها منجر شده است. در هفته‌های اخیر، مقامات بارها نسبت به رقابت ناسالم و بی‌ضابطه که به سودآوری شرکت‌ها آسیب زده هشدار داده‌اند و این مسئله گمانه‌زنی درباره احتمال اصلاحات جدید سمت عرضه برای تقویت اقتصاد را افزایش داده است.

سیاست‌گذاران چینی وعده داده‌اند حمایت مالی بیشتری از صادرکنندگان آسیب‌دیده ارائه دهند و از گسترش ریسک بدهی دولت‌های محلی جلوگیری کنند. همچنین اعلام شد که گام‌هایی برای جذاب‌تر و فراگیرکردن بازار سرمایه داخلی برداشته خواهد شد. قرار است حزب کمونیست چین در ماه اکتبر نشست مهمی برای تدوین برنامه پنج‌ساله جدید این کشور (۲۰۲۶ تا ۲۰۳۰) برگزار کند. انتظار می‌رود محور اصلی این برنامه، تقویت تاب‌آوری اقتصادی، افزایش خودکفایی فناوری و توسعه تولیدات پیشرفته، به‌ویژه در سایه رقابت طولانی‌مدت با واشنگتن باشد.

آگهی فقدان مدرک تحصیلی

مدرک فارغ التحصیلی اینجناب سحر گرمی فرزند عزت‌اله به شماره شناسنامه ۳۴۱۲۴۳۸۲ صادره از کرمانشاه در مقطع ارشد رشته روانشناسی بالینی صادره از واحد دانشگاه آزاد کرمانشاه به شماره ۱۰۲۱ مفقود گردیده است و فاقد اعتبار می‌باشد. از یابنده تقاضای می‌شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمانشاه به نشانی دانشگاه آزاد کرمانشاه واقع در شهرک ژاندارمری ارسال نمایند.

آگهی دعوت جلسه مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده شرکت گسترش قطعه سازی کمند (سهامی عام)

شماره ثبت: ۲۹۵۰۷ و شناسه ملی: ۱۰۳۸۰۴۴۷۵۶۰

بدینوسیله از کلیه سهامداران محترم شرکت و یا نمایندگان قانونی آنها دعوت بعمل می‌آید در جلسه مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده صاحبان سهام شرکت گسترش قطعه سازی کمند (سهامی عام) که در ساعت ۱۴:۰۰ صبح روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۱۹ در محل آدرس تهران، بزرگراه فتح، ۴۵ متری زرنذ ، بلوار ۱۷ شهریور، نیش بلوار طاووس، مجتمع آوا جنرال برگزار می گردد حضور بهم رسانند.
دستور جلسه:

۱- استماع گزارش فعالیت هیئت مدیره و بازرس قانونی و حسابرس شرکت برای عملکرد سال مالی منتهی به ۱۴۰۳/۱۲/۳۰
۲ – بررسی وتصویب صورت های مالی سال مالی منتهی به ۱۴۰۳/۱۲/۳۰
۳ –انتخاب حسابرس و بازرس قانونی اصلی و علی البدل شرکت برای سال منتهی به ۱۴۰۴
۴ – انتخاب روز نامه کثیرالانتشار جهت درج آگهی های شرکت.
۵ – سایر مواردی که در صلاحیت مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده می باشد.
توضیحات: الف: سهامداران می توانند جهت دریافت برگ ورود به جلسه با ارائه کارت ملی و گواهی سپرده روز تشکیل جلسه مجمع در ساعت اداری به آدرس تهران ، بزرگراه فتح ، ۴۵ متری زرنذ ، بلوار ۱۷ شهریور، نیش بلوار طاووس ، مجتمع آوا جنرال مراجعه فرمایند.
ب: در خصوص سهامدارانی که حضور آنان در جلسه مفقود نمی باشد ارائه واکالت نامه رسمی برای نمایندگان اشخاص حقیقی و نامه نمایندگی رسمی یا امضا، مجاز همراه با مهر شرکت برای اشخاص حقوقی جهت حضور در مجمع الزامی می باشد.
توجه: با عنایت به مصوبه شماره ۱۲۲/۱۲۸۴۴۱ مورخ ۱۴۰۴/۰۳/۱۰ هیئت مدیره محترم سازمان بورس و اوراق بهادار بدینوسیله سهامداران محترم می توانند جهت مشاهده بر خط مجمع و طرح سوالات خود به تارنمای https://my.majma.com مراجعه فرمایند.

شماره های تماس و نمابر شرکت: ۰۷۷۰۰۷۷۰۱۳۱۳۱۴۰۵

میرحسین باکدملی۰۰۵۴۹۵۷۸۱۸ در رشته مهندسی مکانیک-طراحی جامدات درمقطع کارشناسی صادره از دانشگاه صنعتی شریف به شماره مدرک۱۰۱۰۹۵۸۰د ص ش و تاریخ اخذ مدرک بهمن ۱۳۷۲ مفقود شده واز درجه اعتبار ساقط است از یابنده تقاضای می‌گردد اصل مدرک را به دانشگاه صنعتی شریف واقع در تهران خیابان آزادی تحویل دهد.

برگ سبز وسند کمپانی پژو ۲۰۶sdدلفینی مدل

۱۳۸۹ به شماره پلاک ۹۶۶ه۱۹ ایران ۵۰ به نام

محمد شاهمیر زایی باکدملی ۰۵۳۴۸۷۲۴۸۴

در تاریخ ۱۴۰۴/۰۴/۱۴مفقود شده وفاقد اعتبار است.

کارت ملی، گواهینامه پایه دو، کارت سوخت و کارت خودرو

پژو ۲۰۶ سفید مدل ۱۳۸۸ به شماره پلاک ۴۳۳د۴۳ ایران ۴۴ شماره شاسی: NAAP۰۳EDXAJ۰۸۵۹۷۸

و شماره موتور: ۱۴۱۸۸۰۴۹۳۱۰

به نام علی رستمی زاد باکدملی ۰۰۳۵۴۲۱۱۴۲

در تاریخ ۱۴۰۴/۴/۱ مفقود شده وفاقد اعتبار است.